

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 29 januari 2019 met nummer RvVb-S-1819-0525
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0821-S

Verzoekende partijen   1. de heer **Marc DE SCHUYTER**
                                     2. mevrouw **Windels CHRISTELLE**
                                     3. de heer **Sam DEPUYDT**
                                     4. mevrouw **Sylvie DEGUFFROY**

met woonplaatskeuze te 8760 Meulebeke, Oostrozebekestraat 198

Verwerende partij   het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
MEULEBEKE

I.   **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 1 augustus 2018, geregulariseerd op 28 augustus 2018, de schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 15 juni 2018.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van de SVR AUTOSPORT voor de exploitatie van een standaardgarage op een perceel gelegen te 8760 Meulebeke, Oostrozebekestraat 196, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 0578A3.

II.   **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Met een beschikking van 19 november 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partijen geen verzoekschrift tot vernietiging hebben ingediend binnen de decretaal voorgeschreven beroepstermijn en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Met een aangetekende brief van 1 augustus 2018 vorderen de verzoekende partijen de schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 15 juni 2018. In het opschrift van het verzoekschrift wordt uitdrukkelijk vermeld “*vordering tot schorsing*”. Het verzoekschrift bevat de volgende uiteenzetting:

“ ...

Feiten en ingeroepen middelen

Tijdens het bouwen van de loods is de ruimte reeds voorzien van een cabine met een testbank (dynocel) waar racewagens kunnen in afgesteld worden. Na afwerking van de bouwwerken is de activiteit van het afstellen van racewagens onmiddellijk gestart. Deze activiteit zorgt voor een enorm lawaai. Tijdens het testen op rollen en schakelen halen de motoren van de voertuigen een hoog toerental wat tot ver buiten de loods te horen is. Het lawaai hoort niet thuis in een woongebied met landelijk karakter. De afzuiging van de uitlaatgassen in de testcabine gebeurt via een dakdoorvoer die in de aanliggende tuinen voor sterke geurhinder zorgt en die milieuverontreinigend is. De politie “zone MIDOW” heeft daar reeds akte van genomen. Pas na het indienen van een klacht bij de gemeentelijke dienst milieu, heeft de uitbater een aanvraag ingediend tot aanvraag van een melding voor de exploitatie van een standaardgarage bij de desbetreffende gemeentelijke diensten (15/06/2018 referentie omgevingsloket OMV 2018053282). Er werd voor het bouwen van de loods op 17/07/2017 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van Meulebeke onder bepaalde voorwaarden. Deze voorwaarden worden niet nageleefd. De uitbating is niet kleinschalig noch in bijberoep. De exploitant heeft wel inspanningen gedaan om het lawaai die de hinder veroorzaakt te beperken maar deze maatregelen volstaan niet. Een woongebied met landelijk karakter is geen plaats om een cabine met een testbank voor het afstellen van racewagens in te planten. Het gebouw is aanvankelijk aangevraagd als stapelruimte en parkeerplaats voor wagens.

...”

Met een aangetekende brief van 20 augustus 2018 meldt de griffie aan de verzoekende partijen dat het verzoekschrift geen woonplaatskeuze bevat overeenkomstig artikel 7, §1 Procedurebesluit en wordt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid geboden om het verzoekschrift op dat punt te regulariseren.

1.2

Met een aangetekende brief van 28 augustus 2018 regulariseren de verzoekende partijen het vastgestelde vormgebrek en vermelden de gevraagde woonplaatskeuze. In het opschrift van het geregulariseerde verzoekschrift staat nu “*vordering tot schorsing & vernietiging*” vermeld. In de begeleidende brief bij het geregulariseerde verzoekschrift vermelden de verzoekende partijen nog:

“ ...

Gelieve in bijlage de regularisatie van ons verzoekschrift te vinden. We vermelden er de keuze van woonplaats in. Zoals uit de toelichting van de feiten en in de ingeroepen middelen van ons verzoekschrift dat we u hebben opgestuurd blijkt gaat het wel degelijk om een vordering tot schorsing en een vordering tot vernietiging.

...”

1.3

Met een beschikking van 19 november 2018 stelt de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vast dat de verzoekende partijen geen verzoekschrift tot vernietiging hebben ingediend binnen de decretaal voorgeschreven beroepstermijn, zodat de vordering tot schorsing klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partijen stellen in hun verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Het is niet het loutere opschrift dat telt, maar de inhoud van het verzoekschrift. Zoals uit de feiten en ingeroepen middelen blijkt, verzoeken we dus de schorsing en de vernietiging van de aktenaam van de melding (stuk A).

Zie ook het regularisatieverzoekschrift dat u werd toegestuurd op uw vraag in uw brief van 20 augustus 2018. Daarin bevestigen we duidelijk dat de bedoeling van het verzoekschrift wel degelijk ook is om de vernietiging te horen uitspreken.

Wij volharden dan ook in onze vordering tot schorsing en vernietiging.

...”

2.1

Volgens artikel 105, §3, Decreet betreffende de omgevingsvergunning (hierna verder afgekort als OVD) wordt een jurisdictioneel beroep bij de Raad tegen een aktenaam of niet-aktenaam van een melding ingesteld binnen een vervalttermijn van vijfenveertig dagen die ingaat hetzij de dag na de betekening, voor die personen of instanties aan wie de beslissing betekend wordt, hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen.

Overeenkomstig artikel 55, eerste lid Procedurebesluit kan een vordering tot schorsing gelijktijdig met of afzonderlijk van een vordering tot vernietiging ingesteld worden. De schorsingsvordering is evenwel altijd een *accessorium* van een rechtsgeldig ingediend vernietigingsberoep.

De Raad kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevelen wanneer een verzoekende partij voldoende concreet aantoont dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de aangevoerde nadelige gevolgen die voortvloeien uit de bestreden beslissing te voorkomen. Daarnaast moet een verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht verantwoordt met toepassing van artikel 40, §1 DBRC-decreet.

Een verzoekende partij kan dus slechts op ontvankelijke wijze een vordering tot schorsing indienen wanneer ze binnen de door artikel 105, §3 OVD voorgeschreven beroepstermijn ook een vordering tot vernietiging instelt. De verzoekende partij betwist niet dat de voorgeschreven beroepstermijn inmiddels reeds verstreken is.

2.2

De verzoekende partijen hebben op 1 augustus 2018 een verzoekschrift ingediend dat, evenwel, volgens de letterlijke tekst, enkel een “*vordering tot schorsing*” bevat. In hun verantwoordingsnota merken de verzoekende partijen terecht op dat het voorwerp van de vordering niet enkel uit het opschrift kan blijken, maar ook uit de inhoud van het verzoekschrift. Evenwel moet de Raad anders dan de verzoekende partijen vaststellen dat zulks *in casu* niet het geval is.

De verzoekende partijen formuleren wel kritiek op de bestreden beslissing, maar noch uit de uiteenzetting onder “*feiten en ingeroepen middelen*”, noch uit enige andere overweging in het

initiële verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen naast de schorsing van de tenuitvoerlegging ook de vernietiging van de bestreden beslissing nastreven.

3.

De omstandigheid dat de verzoekende partijen in hun geregulariseerd verzoekschrift van 28 augustus 2018 uitdrukkelijk “*vordering tot schorsing & vernietiging*” vermelden, kan dat gebrek niet verhelpen. De mogelijkheid tot regularisatie van het verzoekschrift geldt enkel voor de vormvereisten vermeld in artikel 17, §2, eerste lid van het Procedurebesluit.

De verzoekende partijen die door de griffie werden verzocht om een uitdrukkelijke keuze van woonplaats te vermelden, kunnen niet van de mogelijkheid tot regularisatie gebruik maken om het voorwerp van de vordering te wijzigen en zo oneigenlijk een nieuw verzoekschrift in te dienen.

De Raad kan bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partijen geen vordering tot vernietiging hebben ingediend binnen de door artikel 105, §3 OVD voorgeschreven beroepstermijn, zodat de vordering tot schorsing onontvankelijk is.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 29 januari 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER